

28/04/2026

Έβδομη Σύναξη του Τομέα Ποιμαντικής Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Το Σάββατο 25 Απριλίου 2026 το απόγευμα ο Τομέας Ποιμαντικής Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας πραγματοποίησε την έβδομη και τελευταία σύναξή του για το κατηχητικό έτος 2025 - 2026 στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου.

Ομιλητής ήταν ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Πρωτοπρ. Ανδρέας Καππές,

Θεολόγος Msc Χριστιανικής Ιστορίας και Msc Δημόσιας Ιστορίας(ΕΑΠ). Το θέμα που ανέπτυξε ήταν: «Η συμβολή του Χριστιανισμού στην ιστορία της ανθρωπότητας». Προηγήθηκε η ακολουθία του Αναστάσιμου Εσπερινού του Σαββάτου, στον οποίο έψαλλαν οι Αναγνώστες και οι Ιερόπαιδες.

Ο π. Ανδρέας κατά την εισήγησή του ανέφερε, ότι «ο κάθε άνθρωπος είναι μια ιστορία με παρελθόν, παρόν και μέλλον. Την ιστορία την καθορίζει μόνος του μέσα από τις πράξεις του. Βεβαίως Εκείνος που εισέβαλε στην ιστορία και είναι τεκμηριωμένο από διάφορες πηγές ως ιστορικό πρόσωπο, είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Είναι Αυτός που χώρισε την ιστορία στα δύο, σε προ Χριστού και μετά Χριστόν». Ο π. Ανδρέας στη συνέχεια αναφέρθηκε με ιδιαίτερη ενάργεια στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων μέσα από το οποίο καταδεικνύεται η ίδρυση της εκκλησιαστικής κοινότητας από την Πεντηκοστή και μετέπειτα, καθώς και στη συμβολή των Αποστόλων στην οργάνωσή της.

Με οδηγό την Πατρολογία έκανε αναφορά στους Αποστολικούς Πατέρες (Ιγνάτιος Αντιοχείας, Πολύκαρπο Σμύρνη, Κλήμεντα Ρώμης κ.ά.) και στην μέγιστη βοήθειά τους στην ανάπτυξη της εκκλησιαστικής συνείδησης των χριστιανών και της

ευθύνης τους για την ενότητα της κάθε χριστιανικής κοινότητας. Δεν παρέλειψε να κάνει μνεία και στις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι πρώτοι χριστιανοί ως προς την διατήρηση αυτής της ενότητας (διωγμοί και αρχαίες χριστιανικές αιρέσεις). Κατόπιν, με συντομία έφθασε στα χρόνια των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας μας (Βασίλειο τον Μέγα, Γρηγόριο τον Θεολόγο, Ιωάννη τον Χρυσόστομο) τονίζοντας την πνευματική και ποιμαντική αρωγή τους, όπως καταγράφεται μέσα στη εκκλησιαστική ιστορία. Επεσήμανε, επίσης, τον σημαντικό ρόλο των Οικουμενικών Συνόδων, με ιδιαίτερη αναφορά στην Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο του 451 στη Χαλκηδόνα, όπου κατοχυρώθηκε η αλήθεια περί της ενώσεως των δύο φύσεων του Χριστού (θείας και ανθρώπινης) στο πρόσωπο του Θεού Λόγου. Και φυσικά τόνισε την ενότητα των χριστιανών ως προς την αντιμετώπιση των μεταγενέστερων χριστιανικών αιρέσεων.

Επιπλέον, αναφέρθηκε στην μεγάλη διαίρεση που επήλθε στην Εκκλησία εξ αφορμής του σχίσματος (1054) μεταξύ Ανατολής και Δύσης και πόσο πλήγωσε την αποστολο-παράδοτη εκκλησιαστική κοινότητα, το κέντρο της λατρευτικής, ποιμαντικής και εν γένει σωτηριολογικής διάστασης της χριστιανικής ζωής. Κατόπιν, έκανε μνεία στην περίοδο της Τουρκοκρατίας και τις συνέπειες που

προκλήθηκαν στην Εκκλησία τη στιγμή που κυριαρχούσε ο Μωαμεθανισμός (όπως παιδομάζωμα, εξισλαμισμοί κλπ). Ξεχωριστά αναφέρθηκε στην προσφορά της Εκκλησίας την περίοδο της ηρωικής Εξόδου του Μεσολογγίου (1826). Συνέχισε κάνοντας αναφορά στους δύο παγκοσμίους πολέμους και το πόσο επηρέασαν την Ορθοδοξία. Γι' αυτό και επέμενε στη μάστιγα του εθνοφυλετισμού που προέκυψε από την κυριαρχία κάποιων εθνοτήτων, τη στιγμή που η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει την ισότητα και την δικαιοσύνη μεταξύ των λαών της γης. Αυτός είναι και ο στόχος της ιεραποστολικής δράσης της Εκκλησίας μέσα στον κόσμο, η εναντίωση στις διακρίσεις και η υπεράσπιση της ενοποίησης όλων κάτω από τη σκέπη του Θεού.

Τέλος, αναφέρθηκε στο σημερινό γίνεσθαι και στο τί έχει να αντιμετωπίσει η Εκκλησία όπως τις διάφορες κουλτούρες που κυκλοφορούν (άθεοι, μηδενιστές, εθνο-μηδενιστές, απάτριδες, δωδεκαθεϊστές κ.ά.). Κατέληξε με το πως οφείλουν οι Αναγνώστες και οι Ιερόπαιδες να εντρυφούν διαρκώς στην ιστορία της Εκκλησίας, η οποία συμβαδίζει με την ιστορία της ανθρωπότητας.

Έχουν χρέος παράλληλα με την εξάσκηση των καθηκόντων τους να μελετούν την

ιερά παρακαταθήκη των προγόνων μας ώστε να ενατενίζουν την ιστορία ως φωτεινό οδηγό του μέλλοντος. Ακολούθησε ένας γόνιμος διάλογος μεταξύ του ομιλητή και των νέων. Όλοι αναχώρησαν έχοντας μια εποικοδομητική εμπειρία από την εξόρμησή τους αυτή. Την ευθύνη και τον συντονισμό της Σύναξης είχε ο υπεύθυνος του Τομέα Πρωτοπρ. Ιωάννης Γκιάφης, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Χριστοφόρου Αγρινίου.

